

ข้อมูลที่ถูกต้อง
กรณีการลดสถานะของ
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

จัดทำโดย
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
2561

ข้อมูลที่ถูกต้องกรณีการลดสถานะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ตามที่หลายฝ่ายได้ออกมาให้ข้อมูลและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการลดสถานะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จากสถานะ "เอ" เป็น "บี" โดยสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ นั้น

เนื่องจากอาจมีข้อมูลที่คลาดเคลื่อน สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงได้รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องนำเสนอต่อสาธารณะ ดังต่อไปนี้

1. Principles relating to the status of National Institutions (The Paris Principles) Adopted by General Assembly resolution 48/134 of December 1993
2. หลักการปารีสว่าด้วยสถานะของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
3. Letter from National Institutions and Regional Mechanism Sections to Secretary-General of the Office of the National Human Rights Commission. 25th November 2015
4. ผลการทบทวนสถานะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติใน ICC
5. ข้อเท็จจริงกรณีการลดสถานะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

เอกสารอ้างอิง

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ. (2561). ข้อมูลที่ถูกต้องกรณีการลดสถานะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ. สืบค้นจาก <http://www.nhrc.or.th/Human-Rights-Knowledge/International-Human-Rights-Affairs/ข้อมูลที่ถูกต้องกรณีการลดสถานะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน.aspx>

Principles relating to
the status of National Institutions
(The Paris Principles)

Adopted by General Assembly
resolution 48/134 of December 1993

**Principles
relating to
the Status
of National
Institutions
(The Paris
Principles)**

Adopted by General Assembly resolution 48/134 of 20 December 1993

Competence and responsibilities

1. A national institution shall be vested with competence to promote and protect human rights.
2. A national institution shall be given as broad a mandate as possible, which shall be clearly set forth in a constitutional or legislative text, specifying its composition and its sphere of competence.
3. A national institution shall, inter alia, have the following responsibilities:
 - (a) To submit to the Government, Parliament and any other competent body, on an advisory basis either at the request of the authorities concerned or through the exercise of its power to hear a matter without higher referral, opinions, recommendations, proposals and reports on any matters concerning the promotion and

protection of human rights; the national institution may decide to publicize them; these opinions, recommendations, proposals and reports, as well as any prerogative of the national institution, shall relate to the following areas:

(i) Any legislative or administrative provisions, as well as provisions relating to judicial organizations, intended to preserve and extend the protection of human rights; in that connection, the national institution shall examine the legislation and administrative provisions in force, as well as bills and proposals, and shall make such recommendations as it deems appropriate in order to ensure that these provisions conform to the fundamental principles of human rights; it shall, if necessary, recommend the adoption of new legislation, the amendment of legislation in force and the adoption or amendment of administrative measures;

(ii) Any situation of violation of human rights which it decides to take up;

(iii) The preparation of reports on the national situation with regard to human

rights in general, and on more specific matters;

(iv) Drawing the attention of the Government to situations in any part of the country where human rights are violated and making proposals to it for initiatives to put an end to such situations and, where necessary, expressing an opinion on the positions and reactions of the Government;

(b) To promote and ensure the harmonization of national legislation, regulations and practices with the international human rights instruments to which the State is a party, and their effective implementation;

(c) To encourage ratification of the above-mentioned instruments or accession to those instruments, and to ensure their implementation;

(d) To contribute to the reports which States are required to submit to United Nations bodies and committees, and to regional institutions, pursuant to their treaty obligations and, where necessary, to express an opinion on the subject, with due respect for their independence;

(e) To cooperate with the United Nations and any other organization in the United Nations system, the regional institutions and the national institutions of other countries that are competent in the areas of the protection and promotion of human rights;

(f) To assist in the formulation of programmes for the teaching of, and research into, human rights and to take part in their execution in schools, universities and professional circles;

(g) To publicize human rights and efforts to combat all forms of discrimination, in particular racial discrimination, by increasing public awareness, especially through information and education and by making use of all press organs.

Composition and guarantees of independence and pluralism

1. The composition of the national institution and the appointment of its members, whether by means of an election or otherwise, shall be established in accordance with a procedure which affords all necessary guarantees to ensure the pluralist representation of the social forces (of civilian society) involved in the

protection and promotion of human rights, particularly by powers which will enable effective cooperation to be established with, or through the presence of, representatives of:

(a) Non-governmental organizations responsible for human rights and efforts to combat racial discrimination, trade unions, concerned social and professional organizations, for example, associations of lawyers, doctors, journalists and eminent scientists;

(b) Trends in philosophical or religious thought;

(c) Universities and qualified experts;

(d) Parliament;

(e) Government departments (if these are included, their representatives should participate in the deliberations only in an advisory capacity).

2. The national institution shall have an infrastructure which is suited to the smooth conduct of its activities, in particular adequate funding. The purpose of this funding should be to enable it to have its own staff and premises, in order to be

independent of the Government and not be subject to financial control which might affect its independence.

3. In order to ensure a stable mandate for the members of the national institution, without which there can be no real independence, their appointment shall be effected by an official act which shall establish the specific duration of the mandate. This mandate may be renewable, provided that the pluralism of the institution's membership is ensured.

Methods of operation

Within the framework of its operation, the national institution shall:

- (a) Freely consider any questions falling within its competence, whether they are submitted by the Government or taken up by it without referral to a higher authority, on the proposal of its members or of any petitioner,
- (b) Hear any person and obtain any information and any documents necessary for assessing situations falling within its competence;

- (c) Address public opinion directly or through any press organ, particularly in order to publicize its opinions and recommendations;
- (d) Meet on a regular basis and whenever necessary in the presence of all its members after they have been duly concerned;
- (e) Establish working groups from among its members as necessary, and set up local or regional sections to assist it in discharging its functions;
- (f) Maintain consultation with the other bodies, whether jurisdictional or otherwise, responsible for the promotion and protection of human rights (in particular, ombudsmen, mediators and similar institutions);
- (g) In view of the fundamental role played by the non-governmental organizations in expanding the work of the national institutions, develop relations with the non-governmental organizations devoted to promoting and protecting human rights, to economic and social development, to combating racism, to protecting particularly vulnerable groups (especially children, migrant workers, refugees, physically and

mentally disabled persons) or to specialized areas.

Additional principles concerning the status of commissions with quasi-judicial competence

A national institution may be authorized to hear and consider complaints and petitions concerning individual situations. Cases may be brought before it by individuals, their representatives, third parties, non-governmental organizations, associations of trade unions or any other representative organizations. In such circumstances, and without prejudice to the principles stated above concerning the other powers of the commissions, the functions entrusted to them may be based on the following principles:

- (a) Seeking an amicable settlement through conciliation or, within the limits prescribed by the law, through binding decisions or, where necessary, on the basis of confidentiality;
- (b) Informing the party who filed the petition of his rights, in particular the remedies available to him, and promoting his access to them;

(c) Hearing any complaints or petitions or transmitting them to any other competent authority within the limits prescribed by the law;

(d) Making recommendations to the competent authorities, especially by proposing amendments or reforms of the laws, regulations and administrative practices, especially if they have created the difficulties encountered by the persons filing the petitions in order to assert their rights.

หลักการปารีส

ว่าด้วยสถานะของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

หลักการปารีส
ว่าด้วยสถานะของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
เพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน¹
(Paris Principles Relating to the Status of National Institutions
for the Promotion and Protection of Human Rights)

อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ

1. สถาบันแห่งชาติจะต้องมีอำนาจหน้าที่ที่จะส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนได้
2. สถาบันแห่งชาติจะต้องมีอำนาจที่กว้างขวางที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยจะต้องมีการระบอบาณคดีนั้นไว้ในรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอย่างชัดเจน รวมถึงต้องมีการกำหนดองค์ประกอบและขอบเขตของอำนาจหน้าที่ไว้ด้วย
3. สถาบันแห่งชาติจะต้องมีหน้าที่ความรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ รวมถึงเรื่องต่อไปนี้

(ก) ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอ และการเสนอรายงานต่อรัฐบาล รัฐสภา และองค์กรอื่น ๆ ที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในลักษณะของกรรมาธิการให้คำปรึกษา ไม่ว่าจะโดยได้รับการร้องขอจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือโดยการใช้อำนาจของตนเองในการรับฟังข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ โดยไม่ต้องส่งเรื่องต่อไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจเหนือกว่าและสถาบันแห่งชาติอาจพิจารณาให้มีการเผยแพร่ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอ และรายงานเหล่านั้น ทั้งนี้ ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอ และรายงานดังกล่าว รวมถึงอำนาจหน้าที่ของสถาบันแห่งชาติจะต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องต่อไปนี้

(1) บทบัญญัติทางกฎหมายหรือทางปกครอง รวมถึงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับองค์กรตุลาการโดยมีเจตนารมณ์เพื่อคงไว้และขยายขอบเขตการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน สถาบันแห่งชาติมีหน้าที่ในการตรวจสอบบทบัญญัติทางกฎหมายและทางปกครองเหล่านั้นที่มีผลใช้บังคับอยู่ รวมถึงร่างกฎหมายและข้อเสนออื่น ๆ และให้ข้อเสนอแนะตามที่เห็นสมควรเพื่อประกันให้บทบัญญัติเหล่านั้นสอดคล้องกับหลักการ

¹เป็นหลักการที่จัดทำขึ้นในการประชุม International Workshop on National Institutions for the Promotion and Protection of Human Rights ที่กรุงปารีส ระหว่างวันที่ 7-9 ตุลาคม ค.ศ. 1991 และต่อมาได้รับการรับรองโดยที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ ตามข้อมติที่ 48/134 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2536

สิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ หากจำเป็น สถาบันแห่งชาติอาจเสนอให้มีการรับรองกฎหมายใหม่ให้มีการแก้ไขกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ และให้มีการออกหรือแก้ไขมาตรการทางการปกครองได้

(2) สถานการณ์ใดๆ ที่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่สถาบันระดับชาติเห็นควรหยิบยกขึ้นพิจารณา

(3) การจัดทำรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์ในประเทศที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนโดยทั่วไป หรือที่เป็นเรื่องเฉพาะ

(4) การขอให้รัฐบาลให้ความสนใจต่อเหตุการณ์การละเมิดสิทธิมนุษยชนไม่ว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นในส่วนใดของประเทศ และให้ข้อเสนอแก่รัฐบาลเกี่ยวกับสิ่งที่ควรดำเนินการเพื่อยุติเหตุการณ์นั้น และในกรณีที่เป็น อาจแสดงความเห็นเกี่ยวกับทำที่หรือการตอบสนองของรัฐบาลในเรื่องนั้นๆ ด้วยก็ได้

(ข) ดำเนินการส่งเสริมและประกันว่ากฎหมาย กฎระเบียบและแนวปฏิบัติต่างๆ ในประเทศมีความสอดคล้องกับตราสารระหว่างประเทศที่ประเทศนั้นเป็นภาคี และมีการดำเนินการตามกฎหมาย กฎระเบียบ และแนวปฏิบัติเหล่านั้นอย่างมีประสิทธิภาพ

(ค) ส่งเสริมให้มีการให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติตราสารระหว่างประเทศต่างๆ ที่กล่าวถึงข้างต้น และประกันให้มีการปฏิบัติตามตราสารเหล่านั้น

(ง) มีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานที่ประเทศของตนจะต้องเสนอต่อหน่วยงานและคณะกรรมการต่างๆ ของสหประชาชาติ และสถาบันระดับภูมิภาค ตามพันธกรณีตามสนธิสัญญา และในกรณีที่เป็น อาจแสดงความเห็นในเรื่องดังกล่าวได้โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระขององค์กรเหล่านั้น

(จ) ให้ความร่วมมือกับสหประชาชาติและองค์กรอื่นในระบบสหประชาชาติ สถาบันระดับภูมิภาค และสถาบันแห่งชาติของประเทศอื่นๆ ที่มีอำนาจหน้าที่ในการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน

(ฉ) ให้ความช่วยเหลือในการจัดทำแผนงานสำหรับการสอนและการวิจัยเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน และมีส่วนร่วมในการดำเนินแผนงานดังกล่าวในโรงเรียน มหาวิทยาลัยและวงวิชาการ

(ช) เผยแพร่เรื่องสิทธิมนุษยชนและความพยายามที่จะขจัดการเลือกปฏิบัติในทุกรูปแบบ โดยเฉพาะการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ โดยการเพิ่มความตระหนักของสาธารณชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านการให้ข้อมูลข่าวสารและการศึกษาและการใช้ประโยชน์จากองค์กรสื่อต่างๆ

องค์กรประกอบและหลักประกันในความเป็นอิสระและความหลากหลาย

1. การกำหนดองค์ประกอบของสถาบันระดับชาติและการแต่งตั้งสมาชิกของสถาบัน ไม่ว่าจะด้วยวิธีการเลือกตั้งหรือด้วยวิธีการอื่นใด จะต้องเป็นกระบวนการที่มีหลักประกันที่จะทำให้มั่นใจได้ว่าสถาบันจะเป็นตัวแทนที่หลากหลายของพลังทางสังคม (หรือภาคประชาสังคม) ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิ

มนุษยชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ย้ำหนักที่จะทำให้สถาบันได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีกับตัวแทนของกลุ่มต่างๆ หรือโดยผ่านการเข้าร่วมของตัวแทนของกลุ่มต่างๆ ดังนี้

(ก) องค์กรเอกชนที่ทำงานเกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนและการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ สหภาพแรงงาน องค์การด้านสังคมและวิชาชีพต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สมาคมทนายความ แพทย์ สื่อมวลชน และนักวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียง

(ข) กระแสนวัตกรรมด้านปรัชญาหรือศาสนา

(ค) มหาวิทยาลัยและผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติเหมาะสม

(ง) รัฐสภา

(จ) หน่วยงานต่างๆ ของรัฐ (หากรวมข้อนี้ ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐควรมีส่วนร่วมในการพิจารณา ที่มีหน้าที่เพียงการให้คำแนะนำปรึกษาเท่านั้น)

2. สถาบันแห่งชาติจะต้องมีโครงสร้างที่เหมาะสมที่จะทำให้สามารถตั้งเงินกิจกรรมได้อย่างราบรื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องมีงบประมาณที่เพียงพอ การมีงบประมาณดังกล่าวก็เพื่อให้สถาบันแห่งชาติสามารถมีเจ้าหน้าที่และอาคารสถานที่เป็นของตนเอง เพื่อความเป็นอิสระจากรัฐบาลและไม่อยู่ภายใต้การควบคุมทางการเงินที่อาจกระทบต่อความเป็นอิสระของสถาบันได้

3. เพื่อประกันว่าสมาชิกของสถาบันแห่งชาติจะมีอำนาจในการปฏิบัติงานที่มั่นคง ซึ่งหลุดพ้นจากเรื่องที่ไม่สามารถมีความเป็นอิสระได้อย่างแท้จริง การแต่งตั้งสมาชิกจึงต้องเกิดจากกฏเกณฑ์ที่เป็นธรรมและเป็นทางการโดยมีการกำหนดระยะเวลาของการปฏิบัติงานตามอาณัติที่ชัดเจนบุคคลอาจได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานตามอาณัติซ้ำอีกได้หากการกระทำเช่นนั้นไม่กระทบต่อความหลากหลายของสมาชิกภาพของสถาบัน

วิธีการดำเนินงาน

ภายใต้กรอบการดำเนินงาน สถาบันแห่งชาติจะดำเนินการต่อไปนี้

(ก) พิจารณามัญหาใดๆ ที่อยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่อย่างเป็นทางการเป็นอิสระ ไม่ว่าเรื่องนั้นจะได้รับการเสนอโดยรัฐบาล หรือเป็นเรื่องที่สถาบันแห่งชาติหยิบยกขึ้นพิจารณาเองโดยไม่ต้องส่งต่อไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจเหนือกว่า ตามที่สมาชิกของสถาบันหรือผู้ร้องเรียนเสนอ

(ข) รับฟังบุคคลและรับข้อมูลและเอกสารใดๆ ที่จำเป็นเพื่อประเมินสถานการณ์ที่อยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของสถาบันแห่งชาติ

(ค) ให้ความเห็นต่อสาธารณะทั้งโดยทงตรงหรือโดยผ่านองค์กรสื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อเผยแพร่ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสถาบันแห่งชาติ

(ง) จัดประชุมอย่างสม่ำเสมอและหากจำเป็น ให้มีการประชุมที่สมาชิกของสถาบันแห่งชาติทั้งหมดเข้าร่วม เมื่อพิจารณาเห็นว่าทุกคนจำเป็นต้องเกี่ยวข้อง

(จ) จัดตั้งคณะทำงานจากสมาชิกของสถาบันแห่งชาติตามความจำเป็น และจัดตั้งส่วนงานในท้องถิ่นหรือภูมิภาคเพื่อช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ของสถาบันแห่งชาติ

(ฉ) ให้มีการปรึกษาหารือกับองค์กรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรทางศาลหรือองค์กรอื่นๆ ที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน (โดยเฉพาะ ผู้ตรวจการแผ่นดิน องค์กรที่ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ย และสถาบันที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน)

(ช) เมื่อสำนึกถึงบทบาทพื้นฐานขององค์กรพัฒนาเอกชนต่อการขยายการทำงานของสถาบันระดับชาติ สถาบันควรพัฒนาความสัมพันธ์กับองค์กรพัฒนาเอกชนที่ทำงานด้านการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ด้านการต่อสู้ทางเชื้อชาติ ด้านการคุ้มครองกลุ่มคนด้อยโอกาสในสังคม (โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็ก แรงงานย้ายถิ่น ผู้ลี้ภัย คนพิการทางร่างกายและจิตใจ) หรือองค์กรที่เน้นเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะ

หลักการเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานะของคณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่ถึงศาล

สถาบันระดับชาติอาจได้รับอำนาจหน้าที่ในการรับฟังและพิจารณาข้อร้องเรียนและเรื่องราวร้องทุกข์เกี่ยวกับกรณีของปัจเจกบุคคลเรื่องราวร้องทุกข์ต่างๆ อาจถูกนำขึ้นสู่การพิจารณาของสถาบันแห่งชาติโดยปัจเจกบุคคลผู้แทน บุคคลที่สาม องค์กรเอกชน สมาคมของสหภาพแรงงาน หรือองค์กรตัวแทนอื่นๆ ในกรณีดังกล่าวคณะกรรมการอาจมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการบนพื้นฐานของหลักการโดยไม่มีกระทบต่อหลักการเกี่ยวกับอำนาจอื่นๆ ของคณะกรรมการที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นดังต่อไปนี้

(ก) แสวงหาแนวทางยุติปัญหาอย่างฉันทมิตรผ่านกระบวนการไกล่เกลี่ย หรือโดยการตัดสินใจที่มีผลผูกพันหรือหากจำเป็น บนพื้นฐานของกรรปภักดีเป็นความลับ ทั้งนี้ ภายในขอบเขตที่กฎหมายบัญญัติ

(ข) แจ้งแก่ผู้ที่ส่งเรื่องราวร้องทุกข์ให้ทราบถึงสิทธิต่างๆ ที่มี โดยเฉพาะการเยียวยาที่ผู้ร้องเรียนพึงได้รับ และส่งเสริมการเข้าถึงสิทธิและการเยียวยาดังกล่าว

5

(ค) รับฟังข้อร้องเรียนหรือเรื่องราวร้องทุกข์หรือส่งข้อร้องเรียนดังกล่าวไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ภายในขอบเขตที่กฎหมายบัญญัติ

(ง) จัดทำข้อเสนอแนะไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเสนอให้มีการแก้ไขหรือปฏิรูป, กฎหมาย กฎระเบียบ และแนวปฏิบัติทางปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากกฎหมายกฎระเบียบและแนวปฏิบัติเช่นว่าได้ทำให้เกิดความลำบากแก่บุคคลที่ส่งเรื่องราวร้องทุกข์ในการใช้สิทธิต่างๆ ของตน

Letter from National Institutions and
Regional Mechanism Sections to
Secretary-General of the Office of
the National Human Rights Commission
25th November 2015

NATIONS UNIES
DROITS DE L'HOMME
HAUT-COMMISSARIAT

UNITED NATIONS
HUMAN RIGHTS
OFFICE OF THE HIGH COMMISSIONER

HAUT-COMMISSARIAT AUX DROITS DE L'HOMME • OFFICE OF THE HIGH COMMISSIONER FOR HUMAN RIGHTS
PALAIS DES NATIONS • 1211 GENEVA 10, SWITZERLAND
www.ohchr.org • TEL: +41 22 924 9214 • FAX: +41 22 924 9018 • E-MAIL: sshahidzadeh@ohchr.org

25 November 2015

Dear Mrs. Pirom Sriprasert,

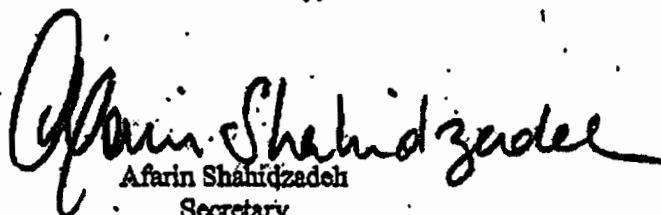
As Secretariat of the International Coordinating Committee of National Institutions for the Promotion and Protection of Human Rights (ICC), I am writing to inform you of the recommendations that the ICC Sub-Committee on Accreditation (SCA) has made regarding the re-accreditation of your institution, which was considered at the SCA session in Geneva from 16 to 20 November 2015.

In accordance with article 12 of the ICC Statute, your institution may challenge the recommendations by submitting a letter to the ICC Chairperson, through OHCHR National Institutions and Regional Mechanisms Section, within twenty-eight (28) days from the date of this letter.

Thereafter, the recommendations will be forwarded to the members of the ICC Bureau for approval. If a challenge is received from your institution, the challenge together with all relevant materials will also be forwarded to the ICC Bureau. The decision of the ICC Bureau on accreditation will be considered final. The report will be made public following its adoption by the ICC Bureau.

Please direct any future correspondence on the recommendations to sshahidzadeh@ohchr.org, ekacaj@ohchr.org and nifellow1@ohchr.org.

Yours sincerely,

Afarin Shahidzadeh
Secretary

ICC Sub-Committee on Accreditation
Deputy Chief, National Institutions and Regional Mechanisms Section

Mrs. Pirom Sriprasert
Secretary-General
Office of the National Human Rights Commission
Government Complex,
Rattaprasasamabhakti Building B, FI 6th-7th
Bangkok - Thailand

36/2015
- 1 U.A. 2510

4.1 Thailand: National Human Rights Commission of Thailand (NHRCT)

Recommendation: The SCA recommends that the NHRCT be downgraded to B status.

At the SCA's session in October 2014, it gave the NHRCT the opportunity to provide, in writing, within one year of such notice, the documentary evidence deemed necessary to establish its continued conformity with the Paris Principles. The SCA is of the view that the information provided by the NHRCT has not adequately addressed its concerns.

The SCA reiterates its concerns as follows:

1. Selection and appointment

The SCA expressed concerns about the selection process for Commissioners. In particular, the SCA noted that:

- There is no requirement to advertise vacancies on the NHRCT;
- The selection committee established by Section 8(1) of the enabling law is composed of officials from a very small number of public institutions, with no clear representation, or a requirement for consultation with key stakeholder groups or civil society;
- There is no provision for broad consultation and/or participation, in the application, screening and selection process;
- There does not appear to be clear and detailed criteria upon which to assess the merit of eligible applicants.

The SCA notes that these concerns have not been addressed.

It is critically important to ensure the formalization of a clear, transparent and participatory selection and appointment process for an NHRI's decision-making body in relevant legislation, regulations or binding administrative guidelines, as appropriate. A process that promotes merit-based selection and ensures pluralism is necessary to ensure the independence of, and public confidence in, the senior leadership of an NHRI.

The SCA encourages the NHRCT to continue to advocate for the formalization and application of a process that includes requirements to:

- a) Publicize vacancies broadly;
- b) Maximize the number of potential candidates from a wide range of societal groups and educational qualifications;
- c) Promote broad consultation and / or participation in the application, screening, selection and appointment process;
- d) Assess applicants on the basis of pre-determined, objective and publicly-available criteria; and
- e) Select members to serve in their individual capacity rather than on behalf of the organization they represent.

The SCA refers to Paris Principle B.1 and to its General Observation 1.8 on 'Selection and appointment of the decision-making body of NHRIs'.

2. Functional immunity and independence

The SCA expressed its concern that the NHRCT is forced to rely on a variety of provisions in various laws to ensure its functional immunity and independence.

The SCA notes that external parties may seek to influence the independent operation of a NHRI by initiating, or by threatening to initiate legal proceedings against a member. For this reason, and given the unique role of NHRIs, the SCA is of the view that NHRI legislation should include a clear and unequivocal provision to protect members from legal liability for acts undertaken in good faith in their official capacity. Such a provision promotes:

76/2558(1)

- security of tenure;
- the NHRIs ability to engage in critical analysis and commentary on human rights issues free from interference;
- the independence of the senior leadership; and
- public confidence in national human rights institution.

The SCA encourages the NHRCT to advocate for the inclusion of provisions in its founding legislation that clearly establish functional immunity by protecting members from legal liability for actions undertaken in good faith in the course of their official duties.

The SCA refers to Paris Principle B.3 and to its General Observation 2.3 on 'Guarantee of functional immunity'.

3. Addressing human rights issues in a timely manner

The SCA expressed concern that the NHRCT had not addressed serious human rights violations in a timely manner.

In 2010, violent demonstrations and civil unrest resulted in a significant number of deaths and injuries as a result of alleged violations of human rights by law enforcement agencies. In October 2014, the SCA expressed concern that despite the serious nature of these violations, it took NHRCT three years to complete investigations and publish its report into the alleged human rights violations that occurred in 2010.

From July 2013 to May 2014, further demonstrations also resulted in a significant number of deaths and injuries. While acknowledging that the NHRCT has been operating in difficult circumstances, the SCA notes that the NHRCT completed and released its investigation report in November 2015.

The SCA reiterates its concern that the NHRCT has not been addressing human rights violations in a timely manner.

The SCA notes that in the situation of a coup d'état or a state of emergency, NHRIs are expected to conduct themselves with a heightened level of vigilance and independence, and to promote and ensure respect for human rights, democratic principles and the strengthening of the rule of law in all circumstances and without exception. Their actions may include monitoring, documenting, issuing public statements and releasing regular and detailed reports on human rights violations through the media in a timely manner. Furthermore, an NHRi should also undertake rigorous and systematic follow up activities and advocate for the consideration and implementation of its findings and recommendations in order to ensure the protection of those whose rights have been violated. These actions, in particular the release of public reports, serve to combat impunity for human rights violations.

The SCA refers to Paris Principles A.3 and as well as to its General Observations 1.6 'Recommendations by NHRIs', and 2.6 'NHRIs during the situation of a coup d'état or a state of emergency'.

4. Independence and neutrality

During its October 2014 session, the Chairperson confirmed that staff members of the NHRCT were displaying publicly their political affiliations whilst undertaking official functions.

The SCA welcomes the report of the NHRCT that the Chairperson has directed that staff should not publicly display their political affiliations whilst undertaking official functions and that such conduct would be contrary to the Code of Conduct.

The SCA is therefore satisfied that this issue of concern has been addressed.

36/2598(1)

ผลการทบทวนสถานะของ
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ใน ICC

ผลการทบทวนสถานะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติใน ICC

เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2558 สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับแจ้งจากหน่วยงาน National Institutions and Regional Mechanisms Section (NIRMS) ของสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (OHCHR) เกี่ยวกับผลการทบทวนสถานะ (re-accreditation) ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยคณะอนุกรรมการประเมินสถานะ (Sub-Committee on Accreditation - SCA) ภายใต้คณะกรรมการประสานงานระหว่างประเทศว่าด้วยสถาบันแห่งชาติในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน (International Coordinating Committee of National Institutions for the Promotion and Protection of Human Rights - ICC) โดย SCA ได้เสนอให้ลดระดับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของไทยให้อยู่ในสถานะ "B" พร้อมกับมีข้อห่วงกังวล (concern) ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. กระบวนการสรรหาและแต่งตั้ง กสม. (Selection and appointment)

1.1 SCA เน้นย้ำในความสำคัญของประเด็นเรื่องการสรรหาเป็นอย่างมาก เนื่องจากในกฎหมายที่เกี่ยวข้องไม่มีบทบัญญัติที่ระบุถึงการปรึกษาหารือกันอย่างกว้างขวาง (broad consultation) หรือการมีส่วนร่วม (participation) ของภาคประชาสังคมในกระบวนการรับสมัคร (application) การคัดกรอง (screening) และกระบวนการสรรหา (selection process) รวมถึงการเผยแพร่โฆษณาตำแหน่งที่ว่าง และการมีเกณฑ์ในการพิจารณาคุณสมบัติของผู้สมัครที่ชัดเจนและมีรายละเอียดเพียงพอ

1.2 SCA ขอให้ กสม. ดำเนินการรณรงค์ต่อไป เพื่อให้ข้อกำหนดเกี่ยวกับการสรรหามีกระบวนการที่โปร่งใส เน้นการมีส่วนร่วม ให้ความสำคัญกับคุณสมบัติของผู้สมัครในการสรรหา (merit - based selection) รวมทั้งให้มีการเผยแพร่ข่าวการรับสมัครอย่างกว้างขวาง เพื่อให้ได้ผู้สมัครที่มาจากภาคส่วนต่างๆ ของสังคม และมีคุณสมบัติด้านการศึกษาที่หลากหลาย โดยบรรจุประเด็นต่างๆ เหล่านี้เข้าไปในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กฎระเบียบ หรือแนวปฏิบัติที่มีผลผูกพัน (binding administrative guidelines) ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันความเป็นอิสระและสร้างความเชื่อมั่นให้กับสาธารณชน

2. ความคุ้มกันและความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ (Functional immunity and independence)

SCA ขอให้ กสม. รณรงค์เพื่อให้มีการบรรจุบทบัญญัติที่คุ้มครองการทำงานของ กสม. เข้าไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน เพื่อป้องกันมิให้การปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตของกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตกอยู่ภายใต้อิทธิพลจากภายนอก หรือถูกข่มขู่ที่จะมีการดำเนินคดีทางกฎหมาย เพื่อให้สามารถทำการวิเคราะห์และวิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นสิทธิมนุษยชนได้โดยไม่ถูกแทรกแซง

3. การรายงานสถานการณ์ทางด้านสิทธิมนุษยชนที่ทันต่อเหตุการณ์

จากบทเรียนกรณีเหตุการณ์การชุมนุมทางการเมืองที่มีการใช้ความรุนแรง และมีการละเมิดสิทธิมนุษยชน 2 เหตุการณ์ เมื่อปี 2553 และช่วงระหว่างเดือนกรกฎาคม 2556 - พฤษภาคม 2557 SCA ได้ยื่นข้อห่วงกังวลที่ได้เคยมีมาก่อนหน้านี้ว่า กสม. ไม่สามารถเผยแพร่รายงานสถานการณ์ที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างรุนแรงได้ทันเวลา ทั้งนี้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บเป็นจำนวนมาก โดยเหตุการณ์แรก กสม. ใช้เวลาถึง 3 ปี ในการตรวจสอบและจัดทำรายงาน ส่วนเหตุการณ์ที่ 2 กสม. ได้เผยแพร่รายงานข้อ

/สาธารณชน...

สาธารณชนเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2558 ซึ่ง SCA เห็นว่า กสม. ยังไม่สามารถจัดการกับปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนได้อย่างทันเหตุการณ์

นอกจากนี้ SCA ยังให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ในสถานการณ์ที่มีการปฏิวัติหรือการประกาศภาวะฉุกเฉิน สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับการคาดหวังให้ทำหน้าที่อย่างระมัดระวังและเป็นกลาง เพื่อส่งเสริมและสร้างหลักประกันในการเคารพสิทธิมนุษยชน ความเป็นประชาธิปไตยและการเสริมสร้างหลักนิติรัฐในทุกสถานการณ์โดยปราศจากข้อยกเว้น หน้าที่เหล่านี้ได้แก่ การติดตาม, การเก็บข้อมูล การออกแถลงการณ์ และการเผยแพร่รายงานการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างละเอียดและสม่ำเสมอ โดยผ่านสื่อสารมวลชนอย่างทันทั่วถึง ยิ่งกว่านั้น สถาบันสิทธิอาชวกรจะต้องมีกระบวนการติดตามผลการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะ และผลักดันให้ข้อเสนอแนะของตนมีผลในทางปฏิบัติ เพื่อสร้างหลักประกันในการคุ้มครองบุคคลที่ถูกละเมิด ทั้งนี้ มาตรการข้างต้น โดยเฉพาะการเผยแพร่รายงานต่อสาธารณชนจะนำไปสู่การนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษ

สำหรับการดำเนินการในขั้นตอนต่อไป สำนักงาน OHCHR แจ้งว่า กสม. มีเวลา 28 วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับทราบข้อมติของ SCA ในการคัดค้าน (challenge) มติดังกล่าวพร้อมกับให้ข้อมูลเพิ่มเติม ที่ส่งจากฝ่ายเลขานุการของ ICC ได้รับหนังสือคัดค้านของ กสม. แล้วก็จะเวียนหนังสือและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้สมาชิก ICC Bureau ซึ่งเป็นองค์กรบริหารสูงสุดของ ICC จำนวน 16 ประเทศพิจารณา ซึ่งหากมีสมาชิก ICJ Bureau อย่างน้อย 4 ประเทศจากสองภูมิภาคคัดค้านมติของ SCA ฝ่ายเลขานุการของ ICC จะเสนอมติดังกล่าวเข้าสู่การประชุม ICC Bureau ครั้งต่อไปในเดือนมีนาคม 2559 ที่นครเจนีวา แต่หากไม่มีสมาชิกใดคัดค้าน จะถือว่าสมาชิก ICC Bureau เห็นชอบกับมติของ SCA ในการลดสถานะของ กสม.

ข้อพิจารณา

สำนักงาน กสม. เห็นว่า กสม. อาจมีหนังสือคัดค้าน (challenge) มติของ SCA โดยให้เหตุผลว่า ที่ผ่านมา กสม. ได้พยายามดำเนินการอย่างเต็มที่และต่อเนื่องในการรณรงค์ให้มีการปรับปรุงบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญและกฎหมายจัดตั้ง กสม. ให้สอดคล้องกับหลักการปารีส อย่างไรก็ตามกระบวนการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ยังไม่เสร็จสิ้น กอปรกับขณะนี้ได้มีการสรรหา กสม. ชุดใหม่ ซึ่งเพิ่งเข้ารับหน้าที่เมื่อเตรียมที่จะจัดทำข้อเสนอต่อทั้งคณะรักษาความสงบแห่งชาติและคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเพื่อให้มีการปรับปรุงกฎหมายในประเด็นที่เป็นข้อห่วงกังวลของ SCA เกี่ยวกับกระบวนการสรรหา กสม. และการคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของ กสม. ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ส่วนในประเด็นเรื่องความล่าช้าในการจัดทำรายงานที่เกี่ยวกับสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศนั้น กสม. ชุดใหม่จะนำข้อคิดเห็นของ SCA มาพิจารณาปรับปรุงกระบวนการทำงานของ กสม. เพื่อให้สามารถสนองตอบต่อสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนภายในประเทศได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

สำนักสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ
มีนาคม 2560

ข้อเท็จจริงกรณีการลดสถานะ
ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ข้อเท็จจริงกรณีการลดสถานะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ตามที่ได้มีรายงานเผยแพร่ตามสื่อต่างๆ เกี่ยวกับการลดสถานะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จากสถานะ "เอ" เป็น "บี" โดยสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ นั้น

เนื่องจากอาจมีข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากการเสนอข่าวดังกล่าว คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงขอชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง ดังนี้

๑. การจัดสถานะของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในประเทศต่างๆ เป็นการดำเนินการโดยคณะกรรมการประสานงานระหว่างประเทศว่าด้วยสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (International Coordinating Committee of National Human Rights Institutions) หรือที่มีชื่อย่อว่า ICC ซึ่งเป็นเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทั่วโลกที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๕๓๖ และมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามแนวทางที่ได้รับการรับรองโดยสหประชาชาติดังปรากฏในหลักการปารีสว่าด้วยสถานะของสถาบันแห่งชาติเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน (Paris Principles Relating to the Status of National Institutions for the Promotion and Protection of Human Rights) เพื่อให้สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในประเทศต่างๆ สามารถทวนบ้างในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนภายในประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ได้สมัครเข้าเป็นสมาชิก ICC เมื่อปี ๒๕๔๗ พร้อมกับได้รับสถานะ "เอ" เนื่องจากได้รับการพิจารณาว่ามีคุณสมบัติและการทำงานที่สอดคล้องกับหลักการปารีส หลังจากนั้น กสม. ได้รับการทบทวนสถานะอีก ๒ ครั้ง ซึ่งเป็นไปตามธรรมเนียมของ ICC ที่กำหนดให้สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่เป็นสมาชิกต้องเข้ารับการทบทวนการจัดสถานะทุกๆ ๕ ปี (re-accreditation) ในกรณีทบทวนการจัดสถานะครั้งที่ ๑ เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๑ กสม. ได้รับสถานะ "เอ" และ กสม. ได้เข้าสู่กระบวนการทบทวนการจัดสถานะครั้งที่ ๒ เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๖ ในช่วงของ กสม. ชุดที่ ๒ โดยในการพิจารณาจัดสถานะของ กสม. ครั้งที่ ๒ นี้ ICC โดยคณะอนุกรรมการประเมินสถานะ (Sub-Committee on Accreditation) หรือ SCA ได้ใช้เวลาในการพิจารณาคำชี้แจงและเอกสารประกอบต่างๆ ที่ กสม. จัดส่งไปให้เป็นเวลาประมาณ ๑ ปี และเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ คณะอนุกรรมการ SCA ได้มีข้อเสนอแนะต่อ ICE ให้ลดระดับ กสม. ให้อยู่ในสถานะ "บี" ภายในระยะเวลา ๑ ปีนับจากที่ SCA มีข้อเสนอแนะดังกล่าว โดยในช่วงระยะเวลา ๑ ปีนั้น กสม. ยังคงสถานะ "เอ" เช่นเดิมและสามารถให้ข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อแสดงว่า กสม. มีการทำงานที่สอดคล้องกับหลักการปารีส

๓. เหตุผลที่คณะอนุกรรมการ SCA มีข้อเสนอแนะให้ลดระดับสถานะของ กสม. เนื่องมาจากความกังวลใน ๓ ประเด็น ประเด็นแรกเป็นเรื่องกระบวนการสรรหาและการแต่งตั้ง กสม. ซึ่ง SCA เห็นว่าบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้องขาดหลักประกันการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมในกระบวนการสรรหาและการได้มาซึ่งกรรมการสิทธิมนุษยชนที่มีความหลากหลาย (pluralism) โดยคำนึงถึงคุณสมบัติของผู้สมัครเป็นสำคัญ (merit-based selection) ประเด็นที่สองได้แก่กฎวิธีดำเนินการของสถานกวรรณ์ทางด้านสิทธิมนุษยชนล่าสุด ซึ่งรวมถึงรายงานการชุมนุมทางการเมืองเมื่อปี ๒๕๕๓ และในช่วงระหว่างปลายปี ๒๕๕๖ ถึงกลางปี ๒๕๕๗ และประเด็นสุดท้ายได้แก่มีการขาดบทบัญญัติที่ชัดเจนในกฎหมายเพื่อให้ความคุ้มครองจากการถูกดำเนินคดีทางกฎหมายในกรณีการที่

หน้าที่โดยสุจริตและเป็นการปฏิบัติงานตามหน้าที่ (Functional immunity and independence) ซึ่งถือเป็นหลักประกันกันความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของ กสม.

๔. ในช่วงระยะเวลา ๑ ปีภายหลังเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ซึ่งคณะอนุกรรมการ SCA ได้เปิดโอกาสให้ กสม. ชี้แจงความคืบหน้าและข้อมูลเพิ่มเติม กสม. ได้พยายามดำเนินการในประเด็นต่างๆ ที่เป็นข้อห่วงกังวลของ SCA ช่างต้นมาโดยตลอด โดยได้เร่งรัดการจัดทำรายงานการขมูมทางการเมืองในช่วงปี ๒๕๕๖-๒๕๕๗ จนแล้วเสร็จในเดือนสิงหาคม ๒๕๕๘ ส่วนการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสรรหาและแต่งตั้งและการให้ความคุ้มกันแก่ กสม. ในการปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตนั้น กสม. ได้มีการชี้แจงและให้ข้อเสนอแนะในประเด็นดังกล่าวไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยกร่างรัฐธรรมนูญที่เริ่มมาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗ อย่างต่อเนื่องในหลายโอกาส อย่างไรก็ตาม การดำเนินการของ กสม. ในเรื่องนี้ยังไม่มีผลเป็นรูปธรรมเนื่องจากร่างรัฐธรรมนูญที่ร่างโดยคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ (ชุดแรก) ไม่ผ่านการรับรองของสภาปฏิรูปแห่งชาติ

๕. เมื่อครบกำหนดเวลา ๑ ปีที่คณะอนุกรรมการ SCA ให้เวลา กสม. ในการชี้แจงข้อมูลเพิ่มเติม กสม. ชุดปัจจุบันซึ่งเข้ารับหน้าที่เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ นอกจากจะได้เข้าพบกับประธานกรรมการและกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเพื่อชี้แจงความจำเป็นในการปรับปรุงรัฐธรรมนูญและกฎหมายภายในของไทยตามข้อห่วงกังวลของ SCA แล้ว ยังได้เสนอหาแนวทางที่จะให้มีการถอดกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาในประเด็นดังกล่าวที่จะมีผลใช้บังคับในระหว่างที่การยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ยังไม่แล้วเสร็จด้วย โดยได้เสนอให้มีการปรับเพิ่มผู้แทนจากองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนและสถาบันการศึกษาที่มีการเรียนการสอนด้านสิทธิมนุษยชนในองค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๕๐ และเพิ่มบทบัญญัติเรื่องความคุ้มกันการปฏิบัติหน้าที่ของ กสม. ในทำนองเดียวกับที่ปรากฏในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒ และ กสม. ได้ชี้แจงการดำเนินการของ กสม. ในเรื่องนี้ไปยังประธาน ICC เพื่อพิจารณาเพิ่มเติม แต่การชี้แจงดังกล่าวก็ไม่มีผลต่อสถานะของ กสม. โดย ICC ตามข้อเสนอแนะของ SCA

อย่างไรก็ตาม หลังจากที่ ICC ได้ตัดสินใจลดสถานะของ กสม. แล้ว คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้เผยแพร่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับแรกต่อสาธารณชนเมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ โดยบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับ กสม. ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวได้กำหนดให้ผู้แทนองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนมีส่วนร่วมในการสรรหา กสม. ด้วย ดังปรากฏในร่างมาตรา ๒๔๒ วรรคสาม ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางที่ กสม. ได้เสนอไปยังคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญก่อนหน้านี้และนับเป็นความก้าวหน้าที่สำคัญ

๖. แม้ กสม. จะถูกลดสถานะโดย ICC จาก "เอ" เป็น "บี" แต่ กสม. จะยังคงดำเนินการเพื่อให้บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่และกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และการดำเนินงานของ กสม. ที่จะประกาศใช้ในอนาคตมีความสอดคล้องกับหลักการปารีสในประเด็นต่างๆ ที่เป็นข้อห่วงกังวลของ SCA และแม้ว่าบทบัญญัติที่ลดสถานะ อาจส่งผลกระทบต่อสถานะและบทบาทของ กสม. ในเวทีสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศอยู่บ้าง แต่ กสม. จะยังคงปฏิบัติหน้าที่เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างเต็มที่ต่อไป ทั้งการดำเนินงานในประเทศเพื่อให้ทุกภาคส่วนในสังคมไทยเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการเคารพสิทธิมนุษยชน ตลอดจนดูแลผู้ได้รับผลกระทบจากการละเมิดสิทธิมนุษยชนให้ได้รับการเยียวยาอย่างเป็นธรรม และกรดำเนินการความร่วมมือกับสถาบัน

สิทธิมนุษยชนแห่งชาติของประเทศต่างๆ ในกรอบ ICC ซึ่งเป็นเครือข่ายสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในระดับสากล
กรอบความร่วมมือในระดับภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (Asia-Pacific Forum of National Human Rights
Institutions - APF) และระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (South East Asia National Human Rights
Institutions Forum - SEANF) รวมถึงการร่วมมือกับกลไกด้านสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติ อาทิ การเสนอ
รายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนตามกระบวนการ UPR และต่อคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาด้าน
สิทธิมนุษยชนฉบับต่างๆ ที่ประเทศไทยเป็นภาคี

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

